

то съсипалъ Филиппъ II. въ 339 год. и покорилъ Гетитѣ около южнитѣ брѣгове на Дунавѣтъ.

Въ времето на Диядохитѣ пакъ се въздигнѣла държава-та на Гетитѣ и слѣдъ като Келтискиитѣ*) народи въ 728 год. ги испѣдили на сѣверъ отъ Дунавѣтъ, тя се подновила още веднажъ (213 год.). Скоро подиръ това (около 200 год.) се явили тука Германскитѣ Бастарни, разбили при Хемъ римската войска, но съ походитѣ на М. Краса 29 год. били прогонени задъ Дунавѣтъ. Тази земя подъ римската върховна властъ съставлявала частъ отъ държавата на Одризитѣ и слѣдъ паданието на послѣдната станѣла провинция най-напрѣдъ подъ името *Ripa Thraciae* и послѣ въ Веспасияновитѣ времена подъ името *Moesia inferior* се промѣнила въ една чисто римска провинция, както доказватъ много римски тукъ намѣрени надписи, когато грѣцкиитѣ елементъ се завардилъ само по крайбрѣжията. Подиръ войнитѣ съ Дакитѣ, императоръ Траянъ основалъ тука колонитѣ *Nicopolis* **) и *Marcianopolis* при р. *Panysus* (Камчия) днесъ Прѣславъ. Отъ Дунавскитѣ крѣпости забѣлежителни сѣ били *Troesmis* (въ *Seythiaminor* — Добруджа) и *Durostorum*, единственниитѣ градъ, на когото съществуването и името се запазило и въ врѣмената на Българското царство подъ видъ Дръстеръ (турски Силистра). Още по-любопитно е запазването на старитѣ названия на рѣкитѣ, даже и по-малкитѣ притоци на Дунавѣтъ***)

Отъ Тракийскитѣ племена заселени на югъ отъ Бал-

**) До кѣдѣ били распространени Келтискиитѣ владения, показва градътъ *Noviolum* (Новъ градъ, днесъ Исакача) при Дунава близо до тамъ гдѣто са раздѣля въ делта.

**) *Nicopolis ad Haemum* (развалинитѣ близо до Никюбъ на р. Русица) трѣбва — както доказва и самото българ. название *Стари Никюбъ* — да се различава отъ Никополъ на Дунавѣтъ, основанъ отъ императорътъ Хераклий въ 7 вѣкъ.

***) *Margus*—Морава, *Picnus*—Пекъ, *Timacus*—Тимокъ, *Almus*—Ломъ, *Sebrus*, *Ciabrus*—Чибрица (малка, нѣ забѣлежителна рѣка като праница на двѣтъ Мизии); римский градъ *Augustae* далъ название на р. Огустъ, *Oescus* (*Oscius*)—Искеръ, *Utus*—Видъ, *Asamus*—Осъмъ, *Jatrus*—Янтра (*Ἰατρος*). Сжщо и старото име *Hebrus* се запазило и до днесъ въ названието на единъ отъ изворатѣ на р. Марица *Хибръгъ*. В. Славейковъ, Наука 1882 год.